அழிவுற்ற இசைத் தமிழ் நூல்கள்
Extinct Tamil Music Books

மணிகண்டன் மாணிக்கம் / Manikandan Manickam[1]

Abstract

Tamil is the only language in the world that has the epithet of *Muthamizh*. The language is divided into three categories: physics, music, and drama. The second category, Tamil music, has been growing for a long time. It is said that music has no end. Since then, music has evolved and gone through several stages, from the beginning to the present. All music listeners have a great sense of pride. Sound was born even before life was created and it was pure. Later, the sound was developed into Tamil music by incorporating voice, and instruments. This music was inspired by the natural senses, intellect, and energy of the Tamils. In the Middle Ages, there was a ban on Tamil music, which was unique to the country, and it was prohibited from being spread to other countries. As a result, various musical texts were destroyed. Dissolved religious libraries containing Tamil music texts were also consumed by fire. These destroyed musical texts, which remain unnoticed by the Tamil world today, can be divided into two categories: Tamil literature and classical Tamil grammar.

Date of submission: 2020-04-10
Date of acceptance: 2020-12-05
Date of Publication: 2021-07-20
Corresponding author'sName: Manikandan Manickam
Email: alagappamani@gmail.com

Key Words: Tamil Language, Tamil literature, Tamil Music, Tamil Music Books, Tamil Culture

முன்னுரை

முத்தமிழ் என்ற அடைச்சிறப்பை உலகில் தமிழ் மொழி மட்டுமே கொண்டுள்ளது. இம்மொழி இயல், இசை, நாடகம் என்ற மூன்றாக வகைப்படுத்தப்பெற்று வளர்ந்து வருகிறது. இவற்றுள் இரண்டாவதாக வைக்கப்பெற்றுள்ள தமிழர் இசை பன்னெடுங்காலமாகச் சிறப்புற்று வளர்ந்து வருகின்றது. இசைக்கு மயங்காத உயிர்கள் இல்லை என்பார்கள். அதற்கேற்ப அன்று முதல் இன்று வரை இசையானது தோற்றம் பெற்று பல்வேறு படிநிலைகளைக் கடந்து வந்துள்ளது. கேட்போரையெல்லாம் இன்புறச் செய்யும் பெருமை கொண்டது. உயிர் பிறந்திடும் முன்னே ஒலி பிறந்தது. அந்த ஒலி பிறக்கின்ற போதே இசையாய் உருவெடுத்தது. அந்த இசை தமிழர்களின் இயற்கை உணர்வாலும் அறிவாலும் ஆற்றலாலும் குரல் இசை, கருவி இசை என உருப்பெற்றுத் தமிழர் இசையாக வளர்ந்தது. பண்டைக்காலம் தொட்டே தனித்த தன்மையுடன் விளங்கி பிற தேசத்திற்கும் பரவி வந்த தமிழர் இசைக்குஇடைக்காலத்தில் ஒரு தடை ஏற்பட்டது. அவ்வாறு ஏற்பட்டதன் விளைவாக பல்வேறு இசைத்தமிழ் நூல்கள் அழிவிற்கு உட்படுத்தப்பட்டன. சமய நம்பிக்கை பண்பாட்டு அழிப்பு போன்றவற்றால் இசைத்தமிழ் நூலகள் அயலவர்களால் தீயினுக்கு இறையாக்கப்பட்டன.மறைந்து போன இசைத்தமிழ் நூல்களை இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். இசைத்தமிழ் இலக்கியங்கள், இசைத்தமிழ் இலக்கணங்கள்

[1] The author is a Research Associate, in the Department of Tamil, Alagappa University, Karaikudi, Tamil Nadu, India. alagappamani@gmail.com

என வகைப்படுத்தப்பட்டவற்றினை இன்றும் தமிழ் உலகம் காணக்கிடைக்காத நிலையே நீடிக்கின்றது.

இசைத்தமிழ்ச் செய்யுட்டுறைக் கோவை

இப்பெயரையுடைய ஒரு நூல் இருந்ததாக குணசேகரரின் யாப்பருங்கலக் காரிகை உரைப்பாயிரம் தெரிவிக்கின்றது "அந்நேல் இந்நூல் என்ன பெயர்த்தோ எனின்........ இசைத்தமிழ்ச் செய்யுட்டுறைக் கோவயே போலவும் அருமறை யகத்து அட்டக ஒத்தின் வகுக்கக் கோறு போலவும் உருபாவ தாரத்திற்கு நீதகச் சுலோகமே போலவும் முதல் நினப்பு உணர்த்திய இலக்கியதாய்ச் .... செய்யப்பட்டமையான், யாப்பருங்கலக் காரிகை என்றும் பெயர்த்தது. இதன் மூலம் இசைத்தமிழ் செய்யுட்டுறைக் கோவை என்னும் நூல் இசைத்தமிழ் செய்யுளிலக்கணத்தைக் கூறுகிறது என்பதும், இந்த நூலில் பாட்டுக்களின் முதல் நினைப்பை உணர்த்தும் செய்யுள்களும் இருந்தன என்பதும் தெரிகின்றன. இந்நூலினைப் பற்றிய செய்திகள் மேலும் கிடைக்கப்பெறவில்லை (Vetric Celvann, 1986).

இசை நுணுக்கம்

இசை நுணுக்கத்தினை இயற்றியவர் சிகண்டி என்னும் முனிவர் ஆவார். அநாகுலன் என்றும் பாண்டியனுக்கும் திலோத்தமை என்ற தெய்வமகளுக்கும் பிறந்த சாரகுமாரன் என்பவன் இசைநூல் அறிவதற்காக இந்நூல் இயற்றப்பட்டது. இதனைச் சிலப்பதிகாரம் உரைப்பாயிரத்தில் அடியார்க்கு நல்லார் கூறுவதிலிருந்து அறிய முடிகிறது. 'இனித் தேவவிருடியாகிய குறுமுனிபாற் கேட்ட மாணாக்கர் பன்னிவருட் சிகண்டி என்றும் அருந்தவமுனி, இடைச்சங்கத்து அநாகுலன் என்றும் தெய்வப்பாண்டியன் தேரேறி விசும்பி செல்வோன். திலோத்தமை என்னும் தெய்வமகளைக் கண்டு தேரிற் கூடினவிடத்துச் சனித்தானத் தேவரும் முனிவரும் சரியா நிற்கத் தோன்றியமையிற் சாரகுமாரனென அப்பெயர் பெற்ற குமாரன் இசையறிதற்குச் செய்த இசை நுணுக்கம்' என்று அவர் எழுதுவதனைக் காணமுடிகின்றது (Aranthai Manian, 2020).

அகத்தியம், தொல்காப்பியம், மாபுராணம், இசை நுணுக்கம்;, பூதபுராணம் என்பன இடைச்சங்கத்தாருடைய நூல்கள் என இறையனார் அகப்பொருள் உரைப்பாயிரம் பகர்கின்றது. மேலும் இசை நுணுக்கம் என்ற நூலில் இருந்து அடியார்க்கு நல்லார் பல மேற்கோள்களைக் காட்டுகின்றார்.

"வேங்கடங் குமரி தீம்புனற் பௌவாமன்

நிந்நான் கெல்லை தமிழது வழக்கே"

என்றார் சிகண்டியாருமாகலின்"

(சாமிநாதய்யர், 2008).

"இடைப்பிங் கலையிரண்டு மேலும் பிராணன்

புடைநின் றபானன்மலம் போக்கும் தடையின்றி

யுண்டனகீ ழாக்கு முதானன், சாமனனெங்குங்

கொண்டறிவு மாறிரதக் கூறு

கூர்ம னிமைப்புவிழி கோணாகன், விக்கலாம்

பேர்வில் வியானன், பெரிதியக்கும் போர்மலியுங்

கோபங் கிருகரனாங் கோப்பி னுடம்பெரிப்பத்

தேவதத்த னாடுமென்று தேர்

ஒழிந்த தனஞ்சயன்பே ரோதி னுயிர்போய்க்

கழிந்தாலும் பின்னுடலைக் காட்டி யழிந்தழிய

முந்தா நெதிப்பித்து முன்னியவன் மாவின்றிப்

பின்னா வெடித்துவிடும் பேர்ந்து"

(சாமிநாதய்யர், 2008).

எனவும் இசை நுணுக்கமுடைய சிகண்டியாரும் கூறினார்கள்.

அன்றி இசைப்பா, இசையளவுபா வென்றும் இரு பகுதியுள் இஃது

இசைப்பாவின் பகுதியென்ப, அது பத்து வகைப்படும். செந்துறை, வெண்டுறை, பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணி, முத்தகம், பெருவண்ணம், ஆற்றுவரி, கானல்வரி, வரிமுரண், தலைப்போகு மண்டிலம்.

"செந்துறை, வெண்டுறை, தேவாபா ணியரண்டும்

வந்தன முந்தகமே வண்ணமே சந்தருவத்

தாற்றுவரி, கானல், வரிமுன் மண்டிலமாத்

தோற்று மிசையுசைப்பாச் சுட்டு

என்றார் இசை நுணுக்கமுடைய சிகண்டியாரென்க" (சாமிநாதய்யர், 2008).

சிகண்டி என்பவரைப்பற்றி பௌத்த சமய நூல்களில் ஒரு செய்தி காணக்கிடைக்கின்றது. சக்கன் (இந்திரன்) உடைய தேர்ப்பாகனான மாதவியின் மகன் சிகண்டி என்பவன், இந்தச் சிகண்டியின் மீது திரும்படு (துரும்புரு) என்னும் கந்தருவனுடைய மகளான பத்தா சூரியவச்சரா என்னும் மங்கை காதல் கொண்டிருந்தாள்.

பஞ்சசிகா என்னும் காந்தருவன் பதினாறு வயதினுடைய அழகிய இளைஞன் இசைக்கலையில் தேர்ந்தவன். சக்கனுடைய (இந்திரனுடைய) இசைப்புலவனவாக இருந்தவன் பஞ்சசிகா. பத்தவச்சாவின் மேல் காதல் கொண்டு அக்காதலைப் பற்றி இசைப்பாட்டு ஒன்றை இயற்றினான். அவன் அப்பாடலை அவளிடம் பாடினான். அதனைக் கேட்ட அவள் அதில் புத்தர் பிறந்த சாக்கிய குலத்தின் சிறப்புகள் கூறப்பட்டிருந்தபடியால் தான் காதலித்திருந்த சிகண்டியை மணஞ்செய்து கொள்ளாமல், பஞ்சசிகாவை மணஞ்செய்து கொண்டாள். இந்தக்கதை சிகண்டினம் இசை வைக்க ஆசிரியன் சிண்டியும் ஒருவரா அல்லது இருவரா என்பது ஆய்வுக்குரியது.

இந்திரகாளியம்

அடியார்க்கு நல்லார் சிலப்பதிகார உரை சிறப்புப் பாயிரப்பகுதியில் இந்திர காளியம் என்னும் நூலைக் குறிப்பிடுகின்றார். "பாரசவ முனிவரில் யாமளேந்திரர் செய்த இந்திரகாளியம்" என்று அவர் கூறுகிறார். எனவே, இந்நூலாசிரியர் பாரசவ இனத்தினைச் சேர்ந்தவர் என்றும் யாமளேந்திரர் என்பது அவர் பெயர் என்றும் கருத இடமுண்டு. இந்திரகாளியம் என்பது இசைத்தமிழ் நூலாகும்.

"பாரசவன் என்பது கொற்றவை (துர்க்கை)யைப் பூசை செய்கிறவர்களுக்குப் பெயராகும் என்னை? தேவிக்குத் திருவுடையாக உபாசக பாரசவன் சார்த்துவன கௌசிகப் பட்டாடைகளேயோ? அன்றியும் தேவியைப் பூசிக்கும் பாரசவன் அமுது செய்விப்பன அறுசுவையடிசிலேயோ" என வரும் தக்கயாகப் பரணி, யாமளேந்திரர் என்னும் பெயரும் இவருடைய இயற்பெயர் அன்று. சிறப்புப் பெயராகும் என்னை? தேவியைப் பற்றிக் கூறும் நூல்களுக்கு யாமளநூல் என்பது பெயர். இதனைத் தக்கயாகப் பரணி உரையினால் அறியலாம். யாமள சாத்திரத்தினாற் சொல்லப்படுகின்ற ஈசுவரியின் பதினெண் கணநாதரானும் விரும்பப்படுகின்ற கோயில்" என்று அவ்வுரை கூறுவதிலிருந்து அறியலாம். எனவே இந்திரகாளியம் என்னும் இசைத்தமிழ் நூலை இயற்றிய பாரசவ முனிவராகிய யாமளேந்திரர் என்பவர் தேவியைப் பூசை செய்யும் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பது தெரிகின்றது. இந்திரகாளியம் சிலப்பதிகார உரை எழுத அடியார்க்கு நல்லார்க்கு உதவியாய் இருந்தது என்பதனைத் தவிர வேறு செய்திகள் புலப்படவில்லை (Arunachalam, 2005).

குலோத்துங்கன் இசைநூல்

குலோத்துங்கச்சோழன் சோழ அரசர்களில் பெயர் பெற்றவன். இவனுக்கு விசயதரன், செயங்கொண்டான் என்னும் சிறப்புப் பெயர்களும் உண்டு. கலிங்கப் போரை வென்றவன் இவனே. அதனால் கலிங்கத்துப்பரணி என்னும் நூலைச் செயங்கொண்டார் என்னும் புலவரால் பாடப்பெற்ற பெருமையை உடையவன். இவன் இசைக்கலையில் வல்லவன் என்றும், இசைத்தமிழ் நூல் ஒன்றை இயற்றினான் என்றும் கலிங்கத்துப்பரணி கூறுகிறது.

"வாழி சோழகுல சேரன் வகுத்த வசையின்

மதுர வாரியென லாகுமிசை மாத ரிதெனா

வேழு பாருலகொ டேழிசை வளர்க்க வுரியான்

யானை மீது பிரி யாதுட னிருந்து வரவே"

(செயங்கொண்டார் 'கலிங்கத்துப்பரணி' அவதாரம் 45)

"தாள முஞ்செல அம்பிழை யாவகை

தான்வ குத்துன் தன்னெதில் பாடியே

காள முங்களி றும்பெறும் பாணர்தங்

கல்வி யிற்பிழை கண்டனன் கேட்கவே"[5]

(செயங்கொண்டார் 'கலிங்கத்துப்பரணி' அவதாரம் 45)

இதன் மூலமாக இவன் இசைக்கலையை நன்கு அறிந்தவன் என்பதும் இசைக்கலையில் வல்லவரான பாணர்களின் இசையிலும் இவன் பிழைகண்டவன் என்பதும், இசைநூல் ஒன்றை இயற்றினான் என்பதும் வகுத்த இசைநூல் முறைப்படி இசைபாடி இவனிடம் பாணர்கள் பரிசு பெற்றார்கள் என்பதும் அறியப்படுகின்றன. எனினும் இவன் இயற்றிய நூலின் பெயர் மற்றும் அது தொடர்பான செய்திகளும் அறியப்படவில்லை.

சிற்றிசை பேரிசை

இப்பெயருள்ள இரண்டு நூல்களின் பெயரை இறையனார் அகப்பொருள் உரையாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். "அவர்களால் (கடைச்சங்கத்தவரால்) பாடப்பட்டன. நெடுந்தொகை நானூறும், குறுந்தொகை நானூறும், நற்றிணை நானூறும், புறநானூறும், ஐங்குறுநூறும், பதிற்றுப்பத்தும், நூற்றைம்பது கலியும், எழுபது பரிபாடலும், கூத்தும், வரியும், சிற்றிசையும், பேரிசையும் என்று இத்தொடக்கத்தன என்பது இறையனார் அகப்பொருள் உரைப்பாயிரம், இதில் கூறப்பெற்றுள்ள நெடுந்தொகை நற்றிணை, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை என்னும் நூல்கள் இப்போதும் உள்ளன. புறநானூற்றில் சில பாடல்கள் தவிர, மற்ற பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன பதிற்றுப்பத்தில் முதல் பத்தும், கடைசிப்பத்தும் தவிர, ஏனைய எட்டுப் பத்துக்களும் கிடைத்துள்ளன. சிற்றிசை, பேரிசை என்னும் நூல்கள் கிடைக்கவில்லை.

சிற்றிசை, பேரிசை என்பன இசைத்தமிழ் நூல்கள் என்பது இவற்றின் பெயரினால் தெரிகிறது. தொல்பொருள் செய்யுளியலில் 153ஆம் சூத்திர உரையில் பேராசிரியர் "கந்தருவ மார்க்கத்து (இசைத்தமிழ்) வரியும் சிற்றிசையும் பேரிசையும் முதலாயின போலச் செந்துறைப் பகுதிக்கே யுரியவாகிவருவனவும், கூத்தநூலுள் வெண்குறையும் அராகத்திற்கே யுரியவாகி வருவனவும், ஈண்டுக்கூறிய செய்யுள் போல வேறு பாடப்பெறும் வழக்கின என்பது கருத்து" என்று எழுதுகின்றார் (Aranthai Manian, 2020).

தொல்பொருள் செய்யுளில் 172ஆம் சூத்திர உரையில் இளம்பூரணர் "பண்ணத் தோற்றுவித்தலாற் பண்ணத்தி என்றார். அவையாவன சிற்றிசையும் பேரிசையும் முதலாக இசைத்தமிழில் ஓதப்படுவன" என்று எழுதுகிறார். இவர்கள் கூறுகிற சிற்றிசை, பேரிசை, வரி என்பன இவரின் பகுதிகள். இவை சிற்றிசை, பேரிசை என்று நூலின் பெயர்களைக் குறிப்பன அல்ல. ஆனால் மேலே இறையனார் அகப்பொருள் உரைப்பாயிரத்தில் குறிப்பிடப்பட்;ட சிற்றிசை, பேரிசை என்பன இசையைப் பற்றிய நூல்கள் என்பது ஐயமற விளங்குகிறது. இவ்வாறே கூத்து, வரி என்று இறையனார் அகப்பொருள் உரைப்பாயிரம் குறிப்பது நாடகத்தையும், வரிக்கூத்தையும் குறிக்கின்ற இரண்டு நூல்கள் என்பது தெரிகின்றது (Perumal, 1985).

பஞ்சபாரதீயம்

இப்பெயருடைய நூல் ஒன்று இருந்தது என்பது சிலப்பதிகாரத்திற்கு அடியார்க்கு நல்லார் எழுதிய உரையினால் தெரிகிறது. இந்நூலை இயற்றியவர் நாரதன் என்பவர். இந்நூல் அடியார்க்கு நல்லார் காலத்திலேயே மறைந்துவிட்டது. இதிலிருந்து ஒரே ஒரு செய்யுளை அடியார்க்கு நல்லார் மேற்கோள் காட்டியிருக்கிறார். இவர் சிலப்பதிகார

உரைப்பாயிரத்தில் இந்நூலைப்பற்றி எழுதுவதாவது.

“இனி இசைத்தமிழ் நூலாகிய பெருநாரை, பெருங்குருகு பிறவும் தேவவிருடி நாரதன் செய்த பஞ்ச பாரதீயம் முதலாவுள்ள தொன்னூல்களுமிறந்தன” சிலப்பதிகாரம் வேனிற்காதை “செம்பகை யார்ப்பே கூட மதிர்வே. வெம்பகை நீக்கும் வரகுளி யறிந்து” என்னும் அடிகளுக்கு உரைகூறிய அடியார்க்கு நல்லார் இந்நூலிலிருந்து:

“இன்னிசை வழிய தன்றி யிசைத்தல்செம் பகைய தாகும்

சொன்னமாத் திரையி னோங்க விசைத்திடுஞ் சுருதி யார்ப்பே

மன்னிய விசைவ ராது மழுங்குதல் கூட மாகும்)

நன்னுதல் சிதற வுந்த லதிர்வென நாட்டி னாரே” (சாமிநாதய்யர், 2008).

என்னும் செய்யுளை மேற்கோள் காட்டுகிறார்.

பஞ்சமரபு

இஃதோர் இசைத்தமிழ் நூல், அறிவனார் என்பவர் இந்நூலாசிரியர் “அறிவனார் செய்த பஞ்சமரபு” என்று அடியார்க்கு நல்லார் சிலப்பதிகார உரைச்சிறப்புப்பாயிரத்தில் கூறுகிறார். இந்நூலினின்று ஒரு சூத்திரத்தை அடியார்க்கு நல்லார் மேற்கோள் காட்டுகிறார். “இன்னும் சுத்தம் சாளகம் தமிழென்றும் சாதியோசைகள் மூன்றுடனும் கிரியைக (தாளங்கள்)ளுடனும் பொருந்தும் இசைப்பாக்கள் ஒன்பது வகையென்ப. அவை சிந்து, திரிபதை, சவலை, சமபாதவிருத்தம், செந்துறை, வெண்டுறை, பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணி என்று கூறுகிறார்.

“செப்பரிய சிந்து திரிபாதை சீர்ச்சவலை

தப்பொன்று மில்லாச் சமபாதம் பெய்ப்படியுஞ்

செந்துறை வெண்குறை தேவபாணி வண்ணமென்ப

வைந்தொடியா யின்னிசையின் பா”
(சாமிநாதய்யர், 2008).

இவ்வாறு இப்பாடல் கூறுகிறது.

பதினாறு படலம்

பதினாறு படலம் என்றும் பெயருள்ள இசைத்தமிழ் நூல் ஒன்று இருந்தது என்பது சிலம்பு உரையாசிரியர் உரையிலிருந்து தெரிகிறது. பதினாறு படலம் பல ஒத்துகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதும் தெரிகிறது.

“தெருட்ட லென்றது செப்புங் கலை

யுருட்டி வருவ தென்றே மற்றே

வொன்றன் பாட்டு மடையென்ற நோக்கின்

வல்லோ ராய்ந்த நூலே யாயினும்

வல்லோர் பயிற்றுங் கட்டுரை யாயினும்

பாட்டொழிந் துலகினி லொழிந்த செய்கையும்

வேட்டது கொண்டு விதியுற நாடி”
(Manickam, Manikandan, 2019)

என்னும் இவை இசைத்தமிழ் நூல்கள் என்று பதினாறு படலத்துள் காணப்பெறுகின்றன.

பெருநாரை பெருங்குருகு

இவை இரண்டும் இசைத்தமிழ் நூல்கள் என்று அடியார்க்கு நல்லார் தம்முடைய சிலப்பதிகாரப் பாயிரவுரையில் குறிப்பிடுகின்றார். இசைத்தமிழ் நூல்களில் பெருநாரை பெருங்குருகும் பிறவும், தேவவிருடி நாரதன் செய்த பஞ்ச பாரதீய முதலாவுள்ள தொன்னூல்களுமிறந்தன” என்று அவர் எழுவது காணமுடிகிறது. இறையனார் அகப்பொருள் உரையாசிரியர் குறிப்பிடுகின்ற முதுநாரை, முதுகுருகு என்னும் நூல்கள் பெருநாரை பெருங்குருகு போலும் என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

தலைச்சங்கத்தினரால் பாடப்பெற்ற எத்தனையோ பரிபாடல்களுடன் முதுநாரையும், முதுகுருகும் களிரியாவிரையுமென இத்தொடக்கத்தன

என்று அவ்வுரையாசிரியர் கூறுகிறார்;. இந்நூல்களைப் பற்றி வேறு செய்திகள் கிடைக்கப்பெறவில்லை (Perumal, 1985).

வாய்ப்பியம்

யாப்பருங்கால விருத்தியுரையில் வாய்ப்பியம் என்னும் நூல் கூறப்பெறுகிறது. இந்நூலாசிரியரை வாய்ப்பியனார் என்றும், வார்ப்பியமுடையார் என்றும் கூறுகிறார். யாப்பருங்கல விருத்திரையுரைகாரர் வாய்ப்பியம், இசைத்தமிழ் இலக்கணத்தைக் கூறுகின்ற நூல் ஆகும். மேலும் இந்நூல் பற்றிய வேறு செய்திகள் கிடைத்திலது.

பாவகைகளை வெண்பா, ஆசிரியம், கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என முறைப்படுத்தி வைத்துள்ளனர். வெள்ளையென்றும், பாவென்றும், நின்று வெண்பா என்றும் கூறப்பெறுகிறது. மேலும், வேதியர், அரசர், வணிகர், சூத்திரர் என்று சாதிமேல் இப்பாவகைகள் இணைத்து வழங்கியுள்ளனர் என்பதனை, வழங்குவாருமுளர்.

"வெண்பா முதலா நால்வகைப் பாவும்

எஞ்சா நால்வகை வருணம் போலப்

பாவினற் றியற்கையு மதனோ ரற்றே"

(Manickam, Manikandan, 2019)

என்றும்,

"மன்னவ னென்ப தாசிரி யம்மே

வெண்பா முதலா நால்வகைப் பாவு

மெஞ்சா நாற்பால் வருணர்க் குரிய" (யாப்பருங்கல விருத்தி செய்யுளியல்)

யாப்பருங்கல விருத்தி விரித்துக்கூறுகிறது. மேலும், ஒவ்வொரு பண்ணுக்குமான தொடர்பினை,

"சாராரி பியந்தை நேர்ந்த திறமே

பெயர்திறம் யாழையாழ்

சாதாரி நான்குஞ் செவ்வழியாழ்த் திறனே"

"மதுவிரி வாகையும்

பொதுவியற் படலமும் புறமா கும்மே"

'எப்பொரு ளேறு மொருபொருள் விளங்கச்

செப்பி நிற்பது பெயர்ச்சொல் லாகும்"

'வழுவின் மூவகைக் காலமொடு சிவணித்

தொழில்பட வருவது தொழிற்சொல் லாகும்"

'சுடுபொன் மருங்கிற் பற்றா சேய்ப்ப

விடைநின் றிசைப்ப திடைச் சொல்லாகும்"

'மருவிய சொல்லொரு மருவாச் சொற்கொணர்ந்த

துரிமையோ பியற்றுவ துரிச்சொல் லாரும்" (யாப்பருங்கல விருத்தி செய்யுளியல்)

என்று யாப்பருங்கல விருத்தி ஒழிபியல் கூறுகின்றது.

நிறைவாக

"காலத்தால பல்வேறு மாற்றங்களையும் அழிவுகளையும் தன்பால் கொண்ட தமிழர் இசை இன்றும் பல இசை ஆர்வலர்களாலும் இசை அறிஞர்களாலும் புத்துயிர் பெற்று வருகிறது"[12] இருப்பினும் இசைத்தமிழ் குறித்த ஆய்வுகள், நூலகள் காலத்தின் தேவை, தமிழர் பண்பாட்டின் மீட்டுருவாக்கமாக அமைகிறது. உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு தமிழனும், தமிழ் அமைப்புகளும், தமிழர்களைச் சார்ந்த அரசமமைப்புகளும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கும், தமிழ் இசை வளர்ச்சிக்கும் பணியாற்ற வேண்டியதும், பாதுகாக்க வேண்டியதும் இன்றியமையாத கடமையாகும்.

References

Aranthai Manian. (2020). *Tamil Isai Marabu*. Pustaka Digital Media.

Arunachalam M. (2005). *Patinmunram Nurrantu*. Ti Parkkar.

Manickam, M. Manikandan. (2019). "Tamilisaiyum Ulaka Isaiyum", *Aayutha Ezhuthu Pannaddu Tamizhiyal Aayvithazh*. (Vol.7, No.4, pp.109-112).

Manickam, M. Manikandan. (2019). Karunadaga Sangeetham Endra Sol Thondriya Varalaru. *Aayutha Ezhuthu Pannaddu Tamizhiyal Aayvithazh*. (Vol.7, No.4, pp.88-95).

Manikandan, M. (2019). "Evaluation of the causes of Tamil Music Decline" *Journal of the Gujarat Research Society*, (Vol.21, No.16, pp.385-390).

Perumal, E., N, (1985). *Tamilar Isai*. International Tamil Studies.

Saminatha Aiyar, U., Ve. (2008). *Silapathigaram*. Chennai: U.Ve.Saminatha Aiyar Nuul Nilauam.

Seyangkondar. (1959). *Kalingthuparani*. Chennai: Thirunelveli Saiva Sithantha Nuurpathippuk Ka lagam.

Vetric Celvann. (1986). *Icaiyiyal.* Manivasagar Pathipagam.

Yapperungkala Viruthi Seyyuliyal.